

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618200490
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5618200490.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejštríka a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, X. E., o zaplatenie 1.653,46 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 22Csp/9/2018-78 zo dňa 28. augusta 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania mení vo vzťahu k žalobcovi, a to tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

V ostatných častiach rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.706,77 eur, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.653,46 eur od 19. 01. 2018, a to v splátkach po 100,- eur mesačne, pričom prvá splátka je splatná do 20. dňa v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, ďalšie splátky sú splatné do 20. dňa príslušného mesiaca s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa stáva splatným celý dlh. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 87,5 %.

2) Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 13.04.2015 žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 2.000,- eur, ktoré mali byť splatené v 108 mesačných splátkach po 30,03 eur mesačne. Po právnej stránke posúdil vzťah sporových strán ako vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 13.04.2015. Z pripojených tabuľkových prehľadov mal preukázanú výšku nesplatenej istiny v sume 1.653,46 eur, výšku dlžného úroku vo výške 51,21 eur a výšku dlžných úrokov z omeškania vo výške 0,62 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný nepoprel skutkové tvrdenia o poskytnutí finančných prostriedkov, považoval nárok žalobcu v časti istiny vo výške 1.653,46 eur za nesporný, keď jej výpočet je zrejмый aj z pripojeného tabuľkového prehľadu. Za opodstatnený považoval aj nárok na úroky, ktorý vyplýva zo znenia ust. § 497 Obchodného zákonníka s tým, že výška úroku 11,5 % ročne nevykazovala znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky, a preto mal za to, že v tejto časti patrí žalobcovi právo na zaplatenie sumy 51,21 eur. Súd priznal žalobcovi aj nárok na vyčíslené úroky z omeškania v sume 0,62 eur, keďže tieto sa zjavne týkali obdobia pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo aj poistenie, vyhovel žalobnému návrhu aj v časti zaplatenia sumy 1,48 eur, predstavujúcu nezaplatené poplatky za poistenie úveru. Pokiaľ išlo o žalobný návrh v časti o zaplatenie úrokov po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, tento súd

zamietol. Po nadobudnutí splatnosti úveru veriteľovi vzniká nárok na vrátenie požičanej sumy, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu splatnosti úveru. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba (pretože tieto sú už splatné) a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. K úrokom z omeškania uplatňovaným z úrokov uviedol, že OZ neupravuje majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky, a preto tu neexistoval právny základ odôvodňujúci postup požadovaný žalobcom. O výške úrokov z omeškania rozhodol v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktoré žalobcovi patria zo sumy istiny odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. V zmysle ust. § 232 ods. 3 a 4 CSP vyhovel žiadosti žalovaného o úhradu dlhu v splátkach, pretože predložil doklad o žiadosti poskytnutia dávky v nezamestnanosti. Výška splátky v sume 100,- eur bola na pojednávaní žalovaným akceptovaná a táto zároveň zabezpečí, aby dlh bol splatený v čase nezasahujúcim do oprávnenej požiadavky veriteľa na včasnú úhradu. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z čiastočného úspechu žalobcu v spore, keď tento požadoval zaplatenie sumy 1.874,25 eur a bola mu priznaná suma 1.757,05 eur.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca čo do výroku, ktorým súd zamietol jeho nárok v prevyšujúcej časti, vo výroku ktorým umožnil žalovanému uhradiť dlh v mesačných splátkach a výroku o náhrade trov konania z dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h), f) CSP. Navrhol, aby súd rozhodnutie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v celom rozsahu. Mal za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom splatení. Úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov, predstavujú cenu úveru, dlžník je ich povinný platiť od okamihu ich reálneho poskytnutia až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Poukázal pritom na viaceré rozhodnutia krajských súdov a Najvyššieho súdu SR. Namietal rozhodnutia súdu o povolení plnení v splátkach, ktoré vôbec neodôvodnil. Rozhodnutie súdu musí byť spravodlivé a nemôže zvýhodňovať jednu stranu na úkor druhej. Namiesto určitej sankcie za to, že si žalovaný neplnil svoje zmluvné povinnosti, bol touto formou za porušenie zmluvy „odmenený“. Požadovaný nárok na úroky z omeškania zo zmluvných úrokov je nárokom, ktorý je vykladaný aj ust. § 497 Obchodného zákonníka, pričom žiadne zákonné ustanovenie tento nárok svojím znením nespochybňuje. Namietal aj výšku priznaného nároku na náhradu trov konania. Mal za to, že pri výpočte náhrady trov konania postupoval nesprávne, keď pri určení hodnoty sporu neprihliadal iba na žalovanú istinu ale aj na príslušenstvo.

4) K podanému odvolaniu sa žalovaný nevyjadril.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania žalobcu podľa ust. § 388 CSP zmenil a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vo zvyšnej časti napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6) Odvolateľ v odvolaní namietal, že mu patrí nárok na zmluvný úrok po predčasnom zosplatnení. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluvy o spotrebiteľských úveroch sú zmluvami spotrebiteľskými podľa § 52 ods. 1 OZ a berúc do úvahy ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 OZ, pri vyhlásení predčasnej splatnosti, môže veriteľ postupovať iba v súlade a za podmienok uvedených v ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ, v prípade každej formy úveru. Vzhľadom na nejednoznačnosť výkladu a neprímerané postupy veriteľov sa jednoznačne zakotvuje, že tzv. odplatné úroky budú veriteľovi patriť výhradne len do okamihu uplatnenia práva na jednorazové zosplatnenie úveru alebo pôžičky poskytnutej spotrebiteľovi v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ. Z uvedeného vyplýva, že veriteľ si nebude môcť po jednorazovom zosplatnení uplatniť úroky za čas, ktorý by mala úverová zmluva ešte trvať bez výhody postupného splácania dlhu spotrebiteľom v splátkach. V týchto prípadoch bude mať po jednorazovom zosplatnení veriteľ nárok len na úroky z omeškania, ktorými sa bude úročiť celá výška dlhu spotrebiteľa, ktorá sa ustálila v dôsledku uplatnenia práva na jednorazové zosplatnenie úveru. V opačnom prípade by na ťarchu žalovaného (ako spotrebiteľa) dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi zmluvy (stranami v konaní) aj v danom prípade.

7) Správne postupoval súd prvej inštancie i pri uvažovaní o plnení pohľadávky v splátkach, keď prihladol na majetkové pomery žalovaného a v súlade s ust. § 232 ods. 3, ods. 4 CSP takej žiadosti vyhovel. Prihladol súčasne i na pomery žalobcu, ktorému plnenie v splátkach nemôže spôsobiť existenčné problémy, a preto odvolací súd v tejto časti rozhodnutie potvrdil.

8) K odvolacej námietke, že žalobcovi by mal patriť aj nárok na úroky z omeškania zo zmluvných úrokov je potrebné uviesť, že Občiansky ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať príslušenstvo (úroky z omeškania) pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky.

9) Pokiaľ išlo o výrok o trovách konania, odvolací súd analogicky vychádzal z názoru, že pevnou sumou vyčíslené príslušenstvo pohľadávky sa zahŕňa do základu pre výpočet súdneho poplatku, a preto iba takáto suma môže tvoriť základ pre výpočet úspechu a neúspechu v spore ako takom. Vzhľadom na to, že úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplátenej istiny 1.653,46 eur od 19.01.2018 do zaplatenia nebol žalobcom určený pevnou sumou, nemohol byť zahrnutý aj do rozhodovania o trovách konania pri výpočte úspechu a neúspechu strán v spore, a preto odvolací súd tejto odvolacej námietke žalobcu vyhovel.

10) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 2 CSP, nakoľko žalobca mal v odvolacom konaní úspech iba čiastočný, rozhodol súd, že žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal.

11) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).